

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 97.951 van 24 juli 2001
in de zaak A. 170.756/IX-2.943.**

In zake : de n.v. DE RESE ROGER,
die woonplaats kiest bij
Advocaat P. LUYPAERS,
kantoor houdende te 3001 HEVERLEE,
Ijzerenmolenstraat 105

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Volksgezondheid.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIIe VAKANTIEKAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de n.v. DE RESE ROGER op 23 juli 2001 heeft ingediend om de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid te vorderen van de tenuitvoerlegging van “enerzijds de beslissing van de Minister van Volksgezondheid dd. 17 juli 2001 strekkende tot de intrekking van de erkenning EEG 111 van de verzoekende partij, en minstens impliciet tot de staking van iedere activiteit die valt onder het toepassingsgebied van het Koninklijk Besluit van 30 december 1992 betreffende de erkenning en de inrichtingsvoorwaarden van de slachthuizen en de andere inrichtingen, en anderzijds van het advies van het Instituut voor Veterinaire Keuring waarnaar de beslissing van de Minister dd. 17/04/01 verwijst.”;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 23 juli 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 24 juli 2001;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. BOVIN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaten P. LUYPAERS en H. CARÊME, die verschijnen voor de verzoekende partij, en van Advocaat F. CARRON die, loco Advocaten R. DEPLA en M. STUBBE verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de verzoekende partij ter terechtzitting bijkomende stukken neerlegt; dat de verwerende partij terecht vraagt dat deze stukken uit de debatten worden geweerd, nu geen overtuigende argumenten worden aangevoerd waaruit zou moeten blijken waarom ze niet bij het inleidend verzoekschrift hadden kunnen worden gevoegd;

Overwegende dat verzoekster aan de Torhoutsesteenweg nr. 237 te Zedelgem een slachthuis voor runderen en varkens exploiteert; dat verzoeksters inrichting op 17 december 1996 een definitieve erkenning als slachthuis heeft verkregen onder het nummer EEG 111; dat het Instituut voor Veterinaire Keuring op 10 mei 2001 een audit heeft verricht in verzoeksters inrichting waarbij een hele reeks onregelmatigheden werden vastgesteld; dat het Instituut voor Veterinaire Keuring hierop met een ter post aangetekend schrijven van 1 juni 2001 de vastgestelde onregelmatigheden aan verzoekster heeft ter kennis gebracht, met de mededeling dat er aldus redenen zijn om de erkenning in te trekken en dat er verzoekster over een termijn van 10 dagen beschikt om haar eventuele bezwaren te laten geworden; dat verzoekster met een ter post aangetekende brief van 13 juni 2001 heeft geantwoord dat er inderdaad verscheidene onregelmatigheden werden vastgesteld tijdens het inspectiebezoek op 10 mei 2001, en stelt: “Ik verbind mij ertoe de aangegane punten zo goed en efficiënt mogelijk in orde te brengen ondanks de zeer moeilijke tijden. Ik stel u dan ook het volgend actieplan voor”, waarop een gedetailleerd en uitvoerig plan met tijdschema volgt; dat de Minister van Volksgezondheid op 17 juli 2001 de thans bestreden beslissing heeft genomen, welke luidt als volgt:

“Betreft:

- Intrekking van de erkenning van uw inrichting.
- Toepassing van het Koninklijk Besluit van 30 december 1992 betreffende de erkenning en de inrichtingsvoorwaarden van de slachthuizen en de andere inrichting.

Geachte Heer,

Via een aangetekend schrijven dd. 01.06.2001 van het Instituut voor Veterinaire Keuring werd u medegedeeld dat er, ingevolge de vaststelling van tekortkomingen in uw inrichting, redenen bestonden om de erkenning EEG 111 van uw inrichting in te trekken. Via een brief van 13.06.2001 maakte u uw bezwaren over tegen het voorstel tot intrekking van deze erkenning.

Naar aanleiding van uw bezwaarschrift werd op 27.06.2001 door het Instituut voor Veterinaire Keuring een nieuw inspectiebezoek uitgevoerd in uw inrichting. Uit deze inspectie blijkt dat er onvoldoende maatregelen werden genomen om de tekortkomingen in uw inrichting te verhelpen.

Ingevolge het advies uitgebracht door het Instituut voor Veterinaire Keuring, deel ik u mede dat de erkenning van uw inrichting, gelegen te 8210 Zedelgem, Torhoutsesteenweg, 237, die op 17.12.1996 werd toegekend onder het nummer EEG 111, met dit schrijven wordt ingetrokken.

Bijgevolg zijn alle activiteiten die vallen onder het toepassingsgebied van het bovenvermelde Koninklijk Besluit van 30 december 1992 verboden in uw inrichting.

U beschikt vanaf deze dag over een termijn van 8 dagen om het in uw inrichting nog aanwezige verse vlees te verkopen.”;

dat deze beslissing, alsmede het advies van het Instituut voor Veterinaire Keuring waarnaar wordt verwezen, het voorwerp uitmaken van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid;

Overwegende dat het aangevochten advies van het Instituut voor Veterinaire Keuring op het eerste gezicht geen voor vernietiging vatbare administratieve rechtshandeling is; dat de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van dit advies prima facie niet ontvankelijk is;

Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat, wat de uiterst dringende noodzakelijkheid van de vordering betreft, verzoekster betoogt wat volgt:

"De bestreden beslissing -daterend van 17 juli 2001 en waarvan de verzoekende partij op 18 juli 2001 heeft kunnen kennis nemen- beveelt minstens impliciet de onmiddellijke staking van de slacht- en aanverwante activiteiten. De verzoekende partij wordt toegelaten om vóór 25 juli 2001 het nog aanwezige verse vlees te verkopen.

De dreiging in het voortbestaan van de verzoekende partij -hetgeen een moeilijk te herstellen ernstig nadeel is- manifesteert zich bijgevolg onmiddellijk.

Hoewel de verwerende partij overeenkomstig artikel 3 § 2 van het Koninklijk Besluit van 30 december 1992 in de mogelijkheid verkeerde om de erkenning op te schorten, alsook het gebruik van de lokalen, ruimten en installaties van de inrichting te beperken, op te schorten of te verbieden, strekt de bestreden beslissing meteen tot de definitieve intrekking van de erkenning";

Overwegende dat de aangevochten beslissing van 17 juli 2001 ertoe strekt met onmiddellijke ingang alle activiteiten van het slachthuis te staken, en het nog aanwezige verse vlees binnen een termijn van 8 dagen te verkopen; dat uit de omstandigheid dat verzoekster slechts 6 dagen na de betekening van de aangevochten beslissing de vordering heeft ingesteld niet kan worden afgeleid dat zij niet met de nodige dilligentie is opgetreden; dat de uiteenzetting van verzoekster de uiterst dringende noodzakelijkheid van de vordering voldoende verantwoordt;

Overwegende dat verzoekster, wat de tweede voorwaarde om de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid te kunnen bevelen betreft, in een eerste middel aanvoert wat volgt:

"Eerste middel, genomen uit de schending van artikel 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, en van het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, inzonderheid de materiële motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel, het rechtszekerheidsbeginsel en het gelijkheidsbeginsel, en in ondergeschikte orde de schending van artikel 2 van de Wet van 29 juli

1991 en de formele motiveringsplicht als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, en uit machtsoverschrijding.

Doordat de bestreden beslissingen nalaten de feitelijke gronden ervan te vermelden, en de eerste bestreden beslissing er zich louter toe beperkt te verwijzen naar 'het advies uitgebracht door het Instituut voor Veterinaire Keuring ...', waaruit na een inspectiebezoek 'blijkt dat er onvoldoende maatregelen werden genomen om de tekortkomingen in de inrichting te verhelpen';

Terwijl de motivering van de bestreden beslissing in de akte zelf dient te gebeuren;

En terwijl de verwijzing naar voorgaande adviezen slechts zou kunnen volstaan als een afdoende motivering voorzover deze adviezen bij de bestreden beslissing werden gevoegd, quod non;

En terwijl de bestreden beslissing de rechtens vereiste juridische en feitelijke grondslagen dient te bevatten die de beslissing dragen;

En terwijl de motivering benevens formeel, in ieder geval afdoende moet zijn;

Zodat de verwerende partij in de bestreden beslissing en de in het middel aangehaalde bepalingen schendt, en machtsoverschrijding pleegt";

Overwegende dat de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen bepalen dat elke eenzijdige rechtshandeling met individuele strekking die uitgaat van een bestuur en die beoogt rechtsgevolgen te hebben voor één of meer bestuursden of voor een ander bestuur, in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing te grondslag liggen, en dat deze motivering afdoende moet zijn; dat uit deze bepalingen volgt dat enkel met de in de beslissing zelf vermelde redengeving rekening kan worden gehouden;

Overwegende dat de bestreden beslissing blijkt te zijn genomen "ingevolge het advies uitgebracht door het Instituut voor Veterinaire Keuring" naar aanleiding van een nieuw inspectiebezoek dat op 27 juni 2001 werd verricht en waaruit "blijkt dat er onvoldoende maatregelen werden genomen om de tekortkomingen in uw inrichting te verhelpen."; dat het advies van het Instituut voor Veterinaire Keuring waarop de bestreden beslissing is gesteund niet bij deze beslissing is gevoegd; dat er evenmin een verslag van genoemd inspectiebezoek is bijgevoegd; dat de motivering dat uit het inspectiebezoek verricht op 27 juni 2001 "blijkt dat er onvoldoende maatregelen werden genomen om de tekortkomingen in uw inrichting te verhelpen" wegens een totaal gebrek aan precisie en concreetheid in de feiten niet kan volstaan om de bestreden beslissing afdoende te motiveren;

Overwegende dat in tegenstelling tot hetgeen de verwerende partij betoogt een verwijzing naar de ter post aangetekende brief van 1 juni 2001 waarin de tekortkomingen aan verzoekster werden medegedeeld met het voornemen om haar erkenning in te trekken als motivering voor de intrekking van de erkenning niet kan volstaan; dat immers na dit schrijven verzoekster met toepassing van artikel 3 van het koninklijk besluit van 30 december 1992 betreffende de erkenning en de inrichtingsvoorwaarden van de slachthuizen en de andere inrichtingen, op 13 juni 2001 een bezwaarschrift met voorstellen om de aangegeven tekortkomingen te verhelpen heeft ingediend; dat dit

recht om bezwaar in te dienen meebrengt dat de ingediende bezwaren en opmerkingen dienen te worden geëvalueerd en beoordeeld; dat niet wordt betwist dat verzoekster eveneens reeds verbeteringen had aangebracht op het ogenblik van het inspectiebezoek op 27 juni 2001; dat uit de bestreden beslissing niet duidelijk blijkt waaruit de “onvoldoende maatregelen” bestaan die tot het “advies” hebben geleid waarop zij is gesteund en die de onmiddellijke intrekking van de erkenning afdoende kunnen verantwoorden; dat het middel ernstig is;

Overwegende dat, wat het moeilijk te herstellen ernstig nadeel betreft dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing kan berokken, verzoekster laat gelden wat volgt:

"Ingevolge de bestreden beslissing wordt de erkenning EEG 111 van de verzoeken-de partij -noodzakelijk voor de exploitatie van een slachthuis te 8210 Zedelgem, Torhoutsesteenweg 237-ingetrokken. In de bestreden beslissing wordt uitdrukkelijk vermeld dat alle activiteiten die vallen onder het toepassingsgebied van het Koninklijk Besluit van 30 december 1992 worden verboden, en dat de verzoekende partij te rekenen vanaf 17 juli 2001 over een termijn van 8 dagen beschikt om het in de inrichting aanwezige verse vlees nog te verkopen.

Door de tenuitvoerlegging van deze beslissing dient de verzoekende partij onmiddellijk haar activiteiten te staken, en wordt zij op uiterst korte termijn bedreigd in haar voortbestaan.

Terzake wordt verwezen naar het maatschappelijk doel van de verzoekende partij dat bestaat uit 'alle handels-, nijverheids- en financiële verrichtingen in verband met slachthuis, slachten van dieren bestemd voor de consumptie (uitgezonderd pluimvee), groothandel in vlees- en veehandel, diepgevroren vlees en vleesconserven, dit alles in de ruimste zin van het woord' (stuk 10).

Geen andere activiteiten worden uitgeoefend.

Eveneens wordt de tewerkstelling van 31 werknemers, 10 zelfstandige helpers en 13 veeartsen-keurders bedreigd. Voorzover zulks geen persoonlijk nadeel in hoofde van de verzoekende partij inhoudt, dient te worden vastgesteld dat de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening in een schrijven van 19 juli 2001 heeft medegedeeld dat er thans geen werkloosheidsuitkeringen kunnen worden toegekend (stuk 8). De verzoekende partij ziet zich geplaatst tegenover een paradox: enerzijds moet zij haar werknemers blijven uitbetalen, zoniet kijken de werknemers naar een andere betrekking uit; anderzijds worden haar inkomsten van de ene op de andere dag gestaakt, zodat zij deze werknemers niet lang meer -hoogstens enkele dagen- kan uitbetalen.

In tegenstelling tot de regel dat de weigering om een nieuwe inrichting te exploiteren, of een weigering om een bestaande activiteit nog uit te breiden, aan de aanvrager van de vergunning geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel berokkent omdat deze administratieve beslissingen eigenlijk een status quo-toestand creëren, wordt de verzoekende partij door de bestreden beslissing -de intrekking van de erkenning, alsmede het verbod om alle activiteiten die vallen onder het toepassingsgebied van het Koninklijk Besluit van 30 december 1992 nog verder uit te oefenen- geenszins in een status quo-toestand geplaatst, doch rechtstreeks in haar voortbestaan bedreigd.

Bovendien lijdt de verzoekende partij onmiskenbaar een moeilijk te herstellen ernstig moreel nadeel.

Leveranciers en cliënten worden immers kennelijk geschokt in hun vertrouwen wanneer zij kennis nemen van de intrekking van de erkenning van de verzoekende partij, a fortiori in tijden van mond- en klauwzeer, BSE-crisis, naweeën van de varkenspest,...

Zulk een vertrouwen is uiteraard zeer moeilijk herstelbaar; het veroorzaakte wantrouwen, derhalve het hieraan gekoppelde moreel nadeel, is dan ook ernstig en moeilijk herstelbaar. Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is evident";

Overwegende dat, gelet op de gegevens van de zaak, kan worden aangenomen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing verzoekster op korte termijn bedreigt in haar voortbestaan; dat eveneens aannemelijk is dat zij een ernstig en moeilijk te herstellen moreel nadeel kan lijden, nu de bestreden beslissing van die aard is dat zij een negatieve invloed kan hebben op de relatie tussen verzoekster en haar zakenpartners; dat verzoeksters uiteenzetting voldoende concrete en precieze gegevens bevat die aannemelijk maken dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen in de zin van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

Overwegende dat is voldaan aan de door artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State gestelde voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid te bevelen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de beslissing van de Minister van Volksgezondheid van 17 juli 2001 strekkende tot de intrekking van de erkenning EEG 111 betreffende het slachthuis van de n.v. DE RESE ROGER.

Artikel 2.

De vordering wordt voor het overige verworpen.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vierentwintig juli tweeduizend en een, door :

de H.	J. BOVIN,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

J. BOVIN.